

derved tilfidesætter vel ikke nogen Pligt, men ialtfald den Finkølelse, som den bør have lige overfor Monarkens Navn. Det er Noget, som ikke gavner Kongemagten i noget Land, at der, naar en saadan daarlig Avis finder paa at denunciere, saa øieblikkelig bliver lavet Majestætsforbrydelse. Det er Noget, som irriterer og ophidser og bevirker netop det Modsatte af, hvad der skulde tilstræbes, nemlig en sand loyal Følelse, og saadanne Foranstaltninger burde Regjeringen, om ikke for sin egen Skyld, saa for Kongens Skyld, holde sig for god til at være med til. Det er Smaaligheder, og det er taktløse Smaaligheder, og hvad bliver Folgen af det? At der fremables en Dyst til Angiveri, som vi heldigvis have været frie for i lang Tid, men som nu synes at blive Mode. Det er aldeles forbausende, naar man læser de Opfordringer eller Udtalelser, der fremkomme fra forskjellige Sider hele Landet over, hvorledes man stempler alle politiske Modstandere som ikke loyale. Jeg har endnu her idag en Avis liggende for mig, jeg tror, den er fra Frederiksborg, hvor man ved Omtale af det forestaaende Høremøde opfordrer Frederiksborg til at vise sig som en loyal By, loyal er man kun, naar man er paa Ministeriets Side, ellers er man illoyal, og det er den Slags Ting, som gaar igjen i disse smudsige Angivelser mod Landsthingsmand Dam og senere i Anledning af Ulstrup-Mødet. Det er i og for sig en Skam og en Gift i Samfundet, naar der kommer den Mand tilstede, at Regjeringens Benner løbe omkring og søge at angive deres Modstandere for at skaffe dem i Fortræd paa en eller anden Maade. Regjeringen burde være den Første til at slaa det ned med al den Foragt, som det fortjener, men i Stedet derfor lader Regjeringen sig bruge til at løbe disse usle Personers Urinde, og samtidig kan Regjeringen ogsaa være streng.

Den har indført en anden ny Praxis, nemlig en ganske forunderlig Behandling af Embeds- og Bestillingsmænd, som aldrig har været kjendt før. Jeg har længe søgt efter at finde Principet, der er fulgt, det er ikke let at finde, men det synes at være det, at naar en Embedsmand hører til Regjeringens Parti, kan han saa nogenlunde gjøre, hvad han vil, og naar en Embedsmand ikke hører

til Regjeringens Parti, faar han sin Affked. Det er ganske vist en meget simpel og let fattelig Politikk, men jeg tror, at det særlig for de Herrer, som vælges for en stor Del af Embedsmænd, er ret opbyggeligt og fornøieligt at se, hvilken Fremtid og hvilken Frihed der bliver dem til Del her i Landet, at de have den Fremtid for sig at maatte befinde sig omtrent som paa Grændsen af Sibirien. Jeg skal nævne et Par Exempler, for at det kan staa klart, at jeg ikke har overdrevet et eneste Ord i, hvad jeg har sagt. Jeg skal tillade mig først at minde om den Behandling, som en yngre Embedsmand i Indenrigsministeriet fik i Begyndelsen af Sommeren, hans Navn er Müllen. Han havde tilladt sig den Forbrydelse at være Stiller for en Høremand ved Valget i Frederiksberg, og efter de Oplysninger, der ere meddelte i „Dagbladet“, blev han kaldt op af sin Forsatte, og der blev tildelt ham en Frettesættelse, fordi han havde vovet at være Stiller for en Mand, der ikke i Et og Alt satte Ministeriet over alt muligt Andet. Havde han endda været Stiller for en Benstreemand, kunde det mulig være bleven betragtet som en kvalificeret Illoyalitätsforbrydelse, men det er ganske interessant at se, at man har kunnet behandle en Mand saaledes, blot fordi han optræder som Stiller for en Mand, der har en anden Mening; thi Meningen dermed er altsaa den, at Embedsmændene i Fremtiden ere aldeles politisk umyndige, enhver Embedsmand her til Lands maa vide, at det er forbi med alt det, han har bildt sig ind, at Grundloven ogsaa gjaldt for ham. Naar der i Grundloven staar Bestemmelser om, hvem der kan være Valgret, og naar der i Valgloven indeholdes Bestemmelser om, hvem der kan være Stillere ved Valgene, saa er det Noget, der vedkommer os andre fri Borgere; men den Slavetaste, Regjeringen er i Færd med at etablere, har ikke Lov til nogen Ting — maaske maa de stemme, det veed jeg ikke, men de maa ikke være Stillere, det er forbudt. Det er blevet mig meddelt, at der i Indenrigsministeriet ogsaa er tildelt Andre Frettesættelser, fordi de overhovedet havde opfordret en saadan Mand til at stille sig, men da det ikke foreligger offentlig, skal jeg ikke indlade mig nærmere derpaa. Saa meget er vist, at der her foreligger det Tilfælde, at en Departe-